

- nakazanie stronie pozwanej naprawienia szkód poniesionych przez skarżących w skutek zaskarżonych środków i orzeczenie na tym etapie postępowania, w drodze wyroku wstępnego, że strona pozwana jest zobowiązana naprawić szkody poniesione przez skarżących, pozostawiając określenie kwoty odszkodowania porozumieniu stron lub w razie braku takiego porozumienia rozstrzygnięciu Sądu;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Niniejsza skarga wniesiona na podstawie art. 230 WE zmierza do stwierdzenia nieważności decyzji Europejskiego Urzędu ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA) z dnia 28 lipca 2006 r., będącej końcową oceną substancji aktywnej karbofuran zgodnie z dyrektywą 91/414/EWG⁽¹⁾, w zakresie w jakim nie włącza ona lub nie uznaje za rozstrzygające przedłożonych przez skarżących wyznaczonemu państwu członkowskiemu sprawozdawcy — Belgii nowych dowodów dotyczących karbofuranu oraz wprowadza nowe wymogi co do danych oparte na zastosowaniu z mocą wsteczną nowych dokumenty w sprawie wytycznych, których wprowadzenia skarżący nie mogli przewidzieć, i w odniesieniu do których nie było naukowych możliwości przeprowadzenia i przedstawienia w terminie wyników nowych badań.

W szczególności skarżący twierdzą, że sporna decyzja stanowi końcowy etap procedury oceny administracyjnej substancji, zgodnie z rozporządzeniem Komisji (WE) nr 451/2000⁽²⁾ z dnia 28 lutego 2000 r. ustanawiającym szczegółowe zasady realizacji drugiego i trzeciego etapu programu prac określonego w art. 8 ust. 2 dyrektywy Rady 91/414/EWG, zmienionej rozporządzeniem Komisji 1491/2002⁽³⁾, w ramach którego, jak twierdzą skarżący, są oni jedynymi powiadamiającymi i głównym źródłem danych.

Skarżący podnoszą również zarzut bezprawności art. 20 rozporządzenia (WE) nr 1490/2002, który stanowi, iż udział EFSA w przeglądzie substancji aktywnej na drugim etapie przeglądu jest obowiązkowy i wymaga, by EFSA dokonał oceny, czy badana substancja może spełniać wymogi bezpieczeństwa ustanowione dyrektywą 91/414/WE i czy może zostać włączona do jej załącznika I. W szczególności skarżący utrzymują, że wspomniane rozporządzenia, które weszło w życie po fakcie sporządzenia przez skarżących kompletnej dokumentacji, nie może mieć zastosowania z mocą wsteczną do toczącego się przeglądu karbofuranu, a w konsekwencji sporna decyzja nie może stanowić podstawy projektu Komisji w przedmiocie włączenia karbofuranu do załącznika I do dyrektywy 91/414/WE.

Co więcej skarżący żądają naprawienia szkód, które ponieśli w rezultacie postępowania strony pozwanej w trakcie procesie oceny karbofuranu i wydania spornej decyzji.

⁽¹⁾ Dz.U. 1991 L 230, str. 1.

⁽²⁾ Dz.U. 2000 L 55, str. 25.

⁽³⁾ Dz.U. 2002 L 224, str. 23.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2006 r. — FMC Chemical przeciwko EFSA

(Sprawa T-312/06)

(2006/C 326/139)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: FMC Chemical SPRL (Bruksela, Belgia) (przedstawiciele: C. Mereu, K. Van Maldegem, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności sprawozdania końcowego EFSA zatytułowanego „Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance Carbo-sulfan”;
- nakazanie EFSA lub Komisji Europejskiej tytułem środka organizacji postępowania, zgodnie z art. 63 i 64 regulaminu Sądu, przedstawienia projektu dotyczącego (nie)włączenia karbosulfanu do załącznika I do dyrektywy nr 91/414/EWG, który ma zostać poddany pod głosowanie na posiedzeniu Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt w dniach 22-24 listopada 2006 r. lub podczas innego posiedzenia;
- stwierdzenie bezprawności i braku zastosowania w odniesieniu do skarżących oraz przeglądu ich dokumentacji dotyczącej karbosulfanu art. 20 rozporządzenia Komisji (WE) nr 1490/2002;
- nakazanie stronie pozwanej naprawienia szkód poniesionych przez skarżących w skutek zaskarżonych środków i orzeczenie na tym etapie postępowania, w drodze wyroku wstępnego, że strona pozwana jest zobowiązana naprawić szkody poniesione przez skarżących, pozostawiając określenie kwoty odszkodowania porozumieniu stron lub w razie braku takiego porozumienia rozstrzygnięciu Sądu;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez stronę skarżącą są identyczne jak w sprawie T-311/06, FMC Chemical and Arysta Lifesciences przeciwko Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności.

Zarzuty i główne argumenty

Zarzuty i główne argumenty podniesione przez skarżącą są identyczne jak w sprawie T-311/06 FMC Chemical i Arysta Lifesciences przeciwko Europejskiemu Urzędowi ds. Bezpieczeństwa Żywności.

Skarga wniesiona w dniu 18 listopada 2006 r. — FMC Chemical and Arysta Lifesciences przeciwko EFSA**(Sprawa T-313/06)**

(2006/C 326/140)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Otsuka Chemical Co, Ltd (Osaka, Japonia) (przedstawiciele: K. Van Maldegem, C. Mereu, adwokaci)

Strona pozwana: Europejski Urząd ds. Bezpieczeństwa Żywności (EFSA)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że niniejsza skarga jest dopuszczalna i zasadna;
- stwierdzenie nieważności sprawozdania końcowego EFSA zatytułowanego „Conclusion regarding the peer review of the pesticide risk assessment of the active substance Benfuracarb”;
- nakazanie EFSA lub Komisji Europejskiej tytułem środka organizacji postępowania, zgodnie z art. 63 i 64 regulaminu Sądu, przedstawienia projektu dotyczącego (nie)włączenia benfurakarbu do załącznika I do dyrektywy nr 91/414/EWG, który ma zostać poddany pod głosowanie na posiedzeniu Stałego Komitetu ds. Łańcucha Pokarmowego i Zdrowia Zwierząt w dniach 22-24 listopada 2006 r. lub podczas innego posiedzenia;
- stwierdzenie bezprawności i braku zastosowania w odniesieniu do skarżących oraz przeglądu ich dokumentacji dotyczącej benfurakarbu art. 20 rozporządzenia Komisji WE nr 1490/2002;
- nakazanie stronie pozwanej naprawienia szkód poniesionych przez skarżących w skutek zaskarżonych środków i orzeczenie na tym etapie postępowania, w drodze wyroku wstępnego, że strona pozwana jest zobowiązana naprawić szkody poniesione przez skarżących, pozostawiając określenie kwoty odszkodowania porozumieniu stron lub w razie braku takiego porozumienia rozstrzygnięciu Sądu;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Skarga wniesiona w dniu 17 listopada 2006 r. — Whirlpool Europe Srl przeciwko Radzie**(Sprawa T-314/06)**

(2006/C 326/141)

*Język postępowania: angielski***Strony**

Strona skarżąca: Whirlpool Europe Srl (Comerio, Włochy) (przedstawiciele: M. Bronckers i F. Louis, adwokaci)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności ostatecznego rozporządzenia z uwagi na to, że definicja produktów objętych rozporządzeniem i produktów podobnych nie obejmuje wszystkich chłodziarko-zamrażarek mających co najmniej dwoje drzwi umieszczone jedno koło drugich side-by-side;
- obciążenie Rady kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca, będąca europejskim producentem elektrycznego sprzętu gospodarstwa domowego w tym chłodziarko-zamrażarek, wnosi o stwierdzenie częściowej nieważności rozporządzenia Rady (WE) nr 1289/2006 z dnia 25 sierpnia 2006 r. nakładającego ostateczne cło antydumpingowe oraz stanowiącego o ostatecznym pobraniu cła tymczasowego nałożonego na przywóz niektórych lodówek side-by-side pochodzących z Republiki Korei (!).

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi, że instytucje wspólnotowe naruszyły art. 253 WE nie podając uzasadnienia lub uzasadniając w niewystarczający sposób wykluczenie trzydrzwiowych chłodziarko-zamrażarek „side-by-side” z definicji produktów, mając w szczególności na względzie okoliczności niniejszej sprawy.

Skarżąca twierdzi następnie, że instytucje wspólnotowe naruszyły prawo skarżącej do bycia wysłuchanym, jeśli chodzi o wykluczenie w ostatniej chwili trzydrzwiowych chłodziarko-zamrażarek „side-by-side” z definicji produktów objętych rozporządzeniem.